

No.3 - 10 oct 2012

شماره‌ی سه - ۱۹ مهر ۱۳۹۱

نوردهمین جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان - همدان

The 19th international theatre festival
for the children and youth of hamedan

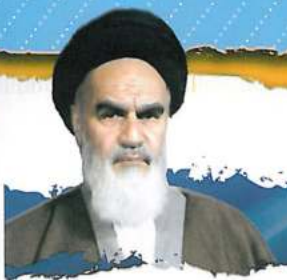
افسرد

۰۰

پناه

فرماندار شهر همدان
مدیر کل هنرهای نمایشی
کریم اکبری مبارکه
پنجره

هنر دمیدن روح تعهد در کالبد انسانها است

امام خمینی (ره)

برمی دارد زمانی دانش آموز بوده و اگر استعدادها در مدارس شناخته شود و این استعدادها در کودکی از قوه به فعل تبدیل شود، بهتر است جای بزرگترها در تئاتر کودک و نوجوان چیست؟ اگر هنرمندان با نمایش نامه های خوب وارد عمل شوند، کودکان دست بزرگترها را گرفته و به دیدن نمایش می پرند. آقای قهرمانی شما به عنوان یک پدر، دوست دارید چه نمایش نامه ای را نگارش کنید و به روی صحنه ببرید، که فرزند خودتان آن را ببیند؟ یکی از مسائلی که امروزه جامعه ی ما به آن مبتلاست، که نه تنها مربوط به من، بلکه مربوط به همه ی پدر و مادرهاست، مسائل تربیتی است. امروزه نصیحت مستقیم تأثیر لازم را ندارد و زبان هنر می تواند این امر را تلطیف نماید. اگر من قرار باشد با زبان هنر، وارد عرصه ی کودکان و نوجوانان بشوم، خطری که بچه ها را تهدید می کند و مسائل تربیتی، از موضوعاتی است که من در این زمینه دست به قلم می شوم. آخرین ۷ مایشی که دیدید؟

جشنواره ی سال گذشته. چه نمایش هایی را دوست دارید؟ نمایش هایی ما باید اثرگذار باشند. ما در کشور خودمان و در دین خودمان، داشته هایی برای معرفی داریم، که ما آن ها را فراموش می کنیم و به سراغ موضوعات غربی می رویم، که حتی اگر هم بومی سازی شوند، کشش لازم را در جامعه ندارند. پیشنهاد شما برای بهتر شدن جشنواره؟ همدان ظرفیت های بین المللی بسیار مناسبی دارد، که با اجرای جشنواره، خود را نشان می دهد. اما نباید با پایان جشنواره، کِرِکره را پائین کشید تا سال بعد. باید به جز این جشنواره، به صورت فصلی، شاهد برگزاری جشنواره هایی در پایتخت تاریخ و تمدن باشیم، تا این پویایی را در طول سال حفظ کنیم.

بوده. پارسال، کمی سال ها خالی بود. اما امسال سال ها پُر و ارتباط بچه ها و مخصوصاً دانش آموزان با نمایش، خیلی بهتر و قوی تر شده و باید این حرکت استمرار داشته باشد. چه ایراد و کمبودی از نظر شما، در جشنواره ی امسال بوده، که بخواهید با عنوان کردن آن برای سال بعد، این کمبود برطرف بشود؟

ایرادی به نظر نمی رسد. چون از روزی که اوادم، همه چیز خوب پیش می رهد و تنها اشکال، به خود مخاطبین و هنرمندان برمی گردد. اونم به دلیل وجود این سؤال، که با وجود برگزاری چند کارگاه خوبی که گذاشته شده، استفاده نمی کنن و نمیرن که در اون شرکت داشته باشن؟

جناب آقای حسن قهرمانی مطلق فرماندار همدان آموزش و پرورش بستر بسیار مناسبی است برای پرورش استعداد کودکان

الله تا ختم جشنواره، فرمانداری حضور دارد و هماهنگی بین ادارات نیز با فرمانداری است. مثلاً همکاری آموزش و پرورش و اداره ی برق و پلیس راهور و... که بسیار ضروری است. نقش آموزش و پرورش در حوزه ی تئاتر کودک و نوجوان را چگونه ارزیابی می کنید؟ آموزش و پرورش بستر بسیار مناسبی است برای پرورش استعداد های بچه ها، و یکی از جاهایی است که در آن، تئاتر غریب واقع شده است. در اوایل انقلاب، تئاتر، خوب در مدارس جا افتاده بود. اما الان این امر کم رنگ شده است، که باید در آموزش و پرورش رویکرد جدیدی اتخاذ شود، که با کمک اداره ی فرهنگ و ارشاد اسلامی، می توان این کار را احیاء کرد. هر هنرمندی که امروز در امر هنر گامی

اگر قرار باشد در یک نمایش کودک و نوجوان ایفای نقش کنید، چه نقشی را بازی می کنید؟ (لبخند) نقشی که در قالب کودک، پیامی را برای بزرگ ترها داشته باشد. شاید کودکان با زبان خودشان راحت نتوانند پیام خود را برای بزرگ ترها بیان کنند، اما با تئاتر پیامی خود را بیان می کنند. چرا مسئولین رغبتی برای دیدن تئاتر ندارند؟ تئاتر در کشور ما کمی غریب مانده است، و یک مقدار خانواده ی تئاتر باید میدان داری کند، چرا که حرمت امامزاده را متولی آن نگه می دارد. کار دو طرفه است. تنها مسئولین بی رغبت نیستند، یک مقداری هم باید تئاتری ها بیشتر خودشان را بشناسانند، و اگر تئاتری ها با موضوعات روز و متنوع خودشان را به مردم بشناسانند، مسئولین هم که جزئی از مردم اند، رغبت برای دیدن تئاتر پیدا می کنند. جایگاه فرمانداری در برگزاری جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان کجاست؟

برگزاری جشنواره ها یکی از زیرمجموعه های کارهای فرمانداری است. فرمانداری، هم در حیطه ی نظارت و هم در حیطه ی ایجاد برقراری نظم و امنیت - چون جشنواره بین المللی است - نقش برجسته ای ایفا می کند. از محل اسکان مهمانان گرفته تا مکان سالن ها و حتی مکان های تفریحی و تاریخی، که برای گردش مهمانان در نظر گرفته می شود، جزء کارهای فرمانداری است و می توان گفت: از بقاء

کجاست؟ به نظر من، اگر بنا باشد همه ی شخصیت ها در ذهن آدم بمونه که، شدنی نیست. این برنامه و یا شخصیت هایی مثل کلاه قرمزی و هادی و هدی، کارهای خوبی هستند، که در خاطر مردم ماندنی شدند. به اعتقاد من، به دلیل پیشرفت تکنولوژی، تمرکز برای خلق شخصیت وجود ندارد. از ۱ تا ۲۰، به تئاتر کودک و نوجوان همدان، چه نمره ای می دین؟

ببینید، اگر بخواهیم از یک زاویه ی دیگه ای به قضیه نگاه کنیم، می بینیم که اصلاً نمره دادن و نمره گرفتن، زیاد جالب نیست. باید به نکات مثبت جشنواره نگاه کنیم؛ که استقرار جشنواره در همدان به کارهای کودک و نوجوان تمرکز می ده؛ به نظر من کار «کلاب» که بچه های همدان اجرا کردن، یک قدم از بقیه ی کارها جلوتره و من فکر می کنم این به خاطر اینه که جشنواره در همدان برگزار می شه. خود این قضیه، باعث می شه که بچه های همدان، وقت و انرژی بیشتری بذارن برای تولید کار کودک و نوجوان. جشنواره ی امسال، از همین الان نمره ی خوبی می گیره. چون مدیریت و برنامه ریزی خیلی بهتر و منسجم تر از قبل شده. اضافه شدن نمایشگاه ماسک، یا برگزاری کارگاه های تخصصی و یا تفکیک سنی کودک از نوجوان، به نظر، از امتیازهای مثبت جشنواره ست. یا همین تبادل بین نمایش های کودک ایران و آلمان، به نظرم شروع یک کار خوبه، که باید بعد از جشنواره هم ادامه داشته باشه و راه خودش پیدا کنه. همین سالن هایی که توی این دو روز، پُر از تماشاگر هست و مخاطبان زیادی برای دیدن کارها میان، نشون می ده که برنامه ریزی خوب

من سال ها ست که می بینم شما به کاتالوگ و بولتن جشنواره علاقه دارید و با اشتیاقی خاصی مطالب شان را مطالعه می کنید؟ من از کودکی دنبال مطالعه بودم. دوست داشتم که بدونم در دنیای اطرافم، چه خبرهای تازه ای هست؟ این در ذات من وجود داره. من صبح ها تا روزنامه نخونم، نمی تونم راه برم. کودکی شما چه رنگی بوده؟ رنگارنگه. همه رنگی توش هست. چه نقشی را دوست داشتید بازی کنید برای بچه ها؟ من هر نمایش نامه ای که برای اجرا پیشنهاد میشه رو می خونم. به اون فکر می کنم و تقریباً تمام نقش هایی که دوست داشتمو بازی کردم. من دنبال شخصیت هایی هستم که منو جلب کنه و جالب باشه. من تقریباً ۷۰ تا نمایش بازی کردم.

در مورد قسمت جدید «مبصر چهارساله ی کلاس»، که ساخته شده، می شه نظرتان ر بفرمایید؟ دوستان به من گفتند که این کار خاطره انگیزه. به هرحال یک قسمت های جالب و جذابی برای خودش دارد. بعد از ۲۱ سال، که مبصر و شاگرد در کنار هم قرار می گیرند، همش یادآوری خاطرات دوران کودکیه. خیلی استقبال کردند که دوباره این کار رو بسازند. به نظر من کار خوبی شده، و بعد از ضبط قسمت اول، حس غریبی به من دست داد. یک سری شخصیت ها هست، که ماندگار می شوند و همیشه در خاطر مردم می ماندن. درست مثل «مبصر چهارساله ی کلاس». این شخصیت های ماندگار، خیلی کم خلق می شوند. ایراد کار

گفتگو با

حسین محب اهری (پیش کسوت بازیگری)

بامدیرکل مرکز هنرهای نمایشی (قادر آشنا)

تئاتر کودک و نوجوان از نظر ما جایگاه بالایی دارد

بنابراین هرچه در این حوزه کار کنیم، باز هم کم کرده‌ایم. باید توجه جدی بکنیم. ما در کشورمان به این نتیجه رسیدیم که باید تئاتر دانش آموزی را جدی بگیریم؛ درست مثل ورزش که باید از سنین پایین انجام شود. البته سال‌های زیادی طول می‌کشد با یک سال و دو سال نمی‌شود.

من از برآینده صحبت‌های شما متوجه شدم که خودتان هم از وضعیت تئاتر کودک و نوجوان راضی نیستید.

بحث رضایت من نیست. بحث در این است که هنوز به آن جایگاه نرسیده‌ایم و برای رسیدن به آن خیلی باید تلاش کنیم.

نقش جشنواره را در جریان تئاتر کودک و نوجوان، چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آسیب است یا یک موقعیت؟

هیچ جشنواره‌ای آسیب نیست. جشنواره محل رقابت است، برای سنجیدن خود با دیگران، برای دیدن سطح خودمان. البته اگر فقط به جشنواره بسنده کنیم، به جایی نمی‌رسیم. باید بعد از جشنواره هم ادامه داشته باشد و اجراهای عمومی را داشته باشیم. تولید کار داشته باشیم. باید در طول یک سال کاری تا جشنواره‌ی بعدی، چراغ تئاتر کودک و نوجوان همواره روشن باشد.

چرا باید جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان در همدان برگزار شود؟ صرفاً به این خاطر که حمایت و مشارکت مالی می‌کند؟

از سیاست‌های دولت، یکی تمرکززدایی است. مهمترین مسئله این است که یک استان دلوطلب باشد. من اگر بخوام کاری را در استانی انجام بدهم، به استانی می‌روم که حتماً مدیرکل ارشاد اسلامی آن‌جا، حتماً به آن کار اعتقاد داشته باشد. اگر مدیرکل پای کار نباشد، این کار را به هیچ وجه انجام نمی‌دهم. در همدان، هم استاندار پای کار است. هم مجمع نمایندگان، هم مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی، و هم هنرمندان. پس دیگر دلیلی برای ندادن جشنواره به همدان باقی نمی‌ماند. همدان فقط حامی مالی جشنواره نیست، حامی معنوی جشنواره هم هست. و ما از این اتفاق بسیار خوشحالیم. ما حداقل ۵ سال به استان همدان تعهد داریم، بر اساس همان تفاهنامه‌ی ۵ ساله، که در ایام جشنواره‌ی هجدهم با مسئولین استان همدان امضاء شد تا جایی که مسئولین استان همدان به تعهداتشان عمل کنند. ما هم از وجود جشنواره در همدان حمایت می‌کنیم.

در مرکز هنرهای نمایشی، کانونی به نام کانون تئاتر کودک و نوجوان وجود دارد. سؤال من این است که، این کانون فقط یک اسم و نشان و یک سری آمارهای جلسات و این جور چیزهاست، و یا واقعاً کاری هم در آن‌جا انجام می‌شود؟

ما کانون‌های فراوانی مثل کانون عروسکی و فلنگاهی و آئینی و سنتی را هم داریم. این‌ها دنبال این نیستند که کار اجرایی انجام بدهند. این‌ها باید قطعاً فکر کنند و سیاست‌گذاری کنند که مثلاً در جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان چه اتفاقی بیفتد و چه سیاست‌هایی دنبال شود. این‌ها نمی‌خواهند که موازی با ادارات فرهنگ و ارشاد اسلامی کار کنند. قرار است که مشاوره و کمک فکری بدهند. همین. این‌ها چهارچوب کاری‌شان اجرایی نیست.

با توجه به این که کودک و نوجوان ما دیگر مثل سابق نیست؛ پیشرفت

تکنولوژی و رسانه‌های جدید، ذائقه‌ی آن‌ها را نسبت به نسل قبل تغییر داد. برنامه‌های تلویزیونی‌ای هم برای همین‌ها ساخته می‌شود، که ممکن است به درد آن‌ها بخورد یا نه. سؤال من این است، که شما به عنوان مدیر مرکز هنرهای نمایشی، از وضعیت تئاتر کودک و نوجوان کشور راضی هستید؟ به نظر تان آن نقشی را که باید ایفا بکند در تأمین خوراک فکری و فرهنگی این قشر، انجام می‌دهد؟

ببینید من به اهمیت و جایگاه این کار اشاره کردم، و واقعاً باید در این راستا سرمایه‌گذاری شود. اگر این اتفاق بیفتد، جامعه‌ی هنری ما سوسود را خواهد برد. تئاتر هنر فاخر و تأثیرگذاری است. چون زنده است، اثرش بیشتر از کار تولیدی است.

برای شروع بحث، به عنوان مدیر مرکز هنرهای نمایشی، لطفاً نظر خودتان را درباره‌ی جایگاه تئاتر کودک و نوجوان در سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های تئاتر کشور، بیان بفرمایید. و این که برای پیش‌برد اهداف این نوع تئاتر و در واقع پیشرفت آن، چه نوع برنامه‌هایی دارید و چه راه کارهایی اندیشیده شده است؟

این شکل از تئاتر اهمیت زیادی دارد. ما اگر بخواهیم تئاتر حرفه‌ای قوی داشته باشیم و جامعه‌ی ما بتواند هنرمندان زیادی را در خودش جا بدهد، بهترین زمان و فرصت، سرمایه‌گذاری روی تئاتر کودک و نوجوان است. یا به عبارتی، همان تئاترهای دانش آموزی. اگر جامعه‌ی ما بتواند در این سنین روی این موضوع کار و سرمایه‌گذاری کند، و هنرستان‌های هنرهای زیبا که در بخش نمایش کار می‌کنند هم، جدی گرفته شوند، حتماً نتیجه می‌گیریم. خیلی مهم است که یک نفر در سن ۲۰ سالگی به سمت تئاتر بیاید و یا در سنین کودکی، قطعاً در کودکی، زمان تجربه‌اندوزی و آبدیده شدن خیلی بیشتر است. تئاتر کودک و نوجوان، قطعاً به دلیل همین حساسیت خیلی مهم است و از نظر ما هم جایگاه بالایی دارد.

با توجه به نقش تربیتی و آموزشی تئاتر کودک و نوجوان برای مخاطبین هدف‌اش، شما متولی این نوع از تئاتر را چه کسی و کجا می‌دانید؟ مرکز هنرهای نمایشی وزارت ارشاد، آموزش و پرورش، کانون پرورش فکری، کجا؟ آن‌چه که درباره‌ی نقش آموزش و یا به عبارتی کودک و نوجوان هست، مشخص است که این‌ها زیر مجموعه و در اختیار آموزش و پرورش هستند و مکان‌هایی به نام مدرسه در اختیارشان است. و قطعاً آموزش و پرورش نقش تعیین‌کننده‌ی دارد. آن‌ها روزانه دانش‌آموزان را در اختیار دارند. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیاست‌گذاری‌های کلان و برنامه‌ریزی‌ها را انجام می‌دهد. آموزش عالی کشور هم آموزش می‌دهد. بنابراین صالح‌ترین جا برای این کار قطعاً آموزش و پرورش است. این انتظار هم وجود دارد که آموزش و پرورش، به صورت جدی به این حوزه بپردازد. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تفاهنامه‌ای را هم با وزارت آموزش و پرورش برای پرداختن به تئاتر دانش‌آموزی امضاء کرده است. ما پی‌گیر هستیم، که این تفاهنامه در استان‌ها، بین مدیرکل‌های ما و مدیرکل‌های آموزش و پرورش هم امضاء شود.

نصرت!... رمضانی مسئول کمیته‌ی هنری

آقای رمضانی، اوضاع و احوال جشنواره‌ی نوزدهم چگونه است؟

نسبت به سال‌های قبل، امکانات کیفی جشنواره، با تلاش مستمر مسئولین بهتر شده. و امیدواریم در طول روزهای برگزاری جشنواره، بتوانیم بستری فراهم کنیم، تا تمام همشهریان عزیز و هنرمندان و هنردوستان استان همدان از آن بهره‌مند شوند.

اگر همیشه جشنواره‌ی تئاتر باشه چی می‌شه؟

اگر امکانات بیشتری برای جشنواره بود، به نظرم می‌شد که در هر فصل یک جشنواره‌ی هنری برگزار کنیم. و شاید این کمک می‌کرد به بالا رفتن بازدهی کمی و کیفی هنرمندان!

نمایش کودک چه جور نمایشیه؟

نمایش کودک با توجه مخاطب‌های خاص خود، که کودکان و نوجوانان هستند، از نظر آموزشی و نقش تربیتی و سطح کیفی هم، باید در حد همین مخاطبان باشد.

اگر بازیگر نمایش کودک بودید، بیشتر چه نقشی بازی می‌کردید؟

قبل از هر چیز، اول خودم را به جای کودکان قرار می‌دادم، و از نگاه کودک و ارتباطات کودکان، نقش خودم را انتخاب می‌کردم.

به عنوان رئیس هنر استان، چرا از تئاتر بیشتر خوش تون می‌آید؟

چون هنر تئاتر ارتباط مستقیمی با مخاطب دارد، انگیزه‌ی من را بیشتر می‌کند، تا در عرصه‌ی این رشته‌ی هنری، بیشتر فعالیت داشته باشم و با هنرمندان هم، ارتباط خوبی برقرار کنم. چراکه به نظرم هنر نمایش، مادر تمام هنرهاست. در این‌جا لازم می‌دانم به این نکته هم اشاره کنم که من، حضور جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان در همدان را به فال نیک می‌گیرم، و امیدوارم که سال به سال پُر رونق‌تر و باشکوه‌تر از قبل برگزار شود.

درس و مشق

دانمارک» به کارگردانی رضا بابک اشاره کرد. سپس جهانگیریان گفت: بایستی اتفاقی می‌افتاد، تا ما به تعریف تازه‌ای از تئاتر کودک می‌رسیدیم. کار آقای بابک، نقطه‌ی عطفی بود بر جریان تئاتر کودک پس از انقلاب. وی سپس با اشاره به الزامی بودن دراماتورژی در کشورهای دیگر، به بی‌رونی این عنوان در ایران اشاره کرد و با معرفی چهار اصل شکل‌گیری تئاتر در یک کشور، به آسیب‌شناسی تئاتر در ایران پرداخت:

۱. دولت
۲. مردم
۳. امکانات اجرایی
۴. مخاطب و احساس نیاز.

وی افزود اول باید تئاتری وجود داشته باشد، تا ما بتوانیم در مورد نمایش‌نامه‌نویسی صحبت کنیم. او ایجاد نیاز مخاطب کودک را، از پایه‌های رونق تئاتر کودک دانست و بر نقش بنیادی خانواده‌ها و آموزش و پرورش، یعنی معماری ذائقه و پرورش حس زیبایی‌شناسی کودکان تأکید کرد. در ادامه، دکتر جلالی‌پور با بررسی مولفه‌ی تئاتر کودک از دو وجه درون‌مایه‌ای و ساختاری، چرایی کم‌توانی تئاتر کودک ایران را بررسی کرد. او آفت بیشتر نمایش‌نامه‌های کودک را از نظر درون‌مایه‌ای آموزش مستقیم، برداشت‌های سطحی از نیازهای کودکان و... معرفی کرد و از نظر ساختاری نیز، موسیقی مناسب، مشارکت و رابطه نزدیک با کودک، ایجاز و ساده‌گی و جانداربنداری زیاد را، ویژگی‌های ساختاری یک تئاتر کودک خوب دانست. در بخش نهایی جلسه، حاضران در سالن سوال‌های خود را مطرح نمودند و آقای جهانگیریان و دکتر جلالی پور به آن‌ها پاسخ دادند.

دراماتورژ، یعنی "۱. نمایش‌نامه‌نویسی ۲. تدوین تمرین‌های تئاتری کارگاهی ۳. اقتباس و تبدیل متون غیردراماتیک به دراماتیک، و تبدیل متون دراماتیک به متون دراماتیک دیگری پرداخت، و با تعریف کاربرد واژه‌ی دراماتورژی در ایران، دراماتورژ را کسی معرفی کرد که در کنار کارگردان قرار می‌گیرد و جنبه‌های دراماتیک را به او پیشنهاد می‌دهند، تا نمایش‌نامه را تکمیل کرده و به روی صحنه ببرد. وی این تعریف را استنباطی اشتباه معرفی نمود، و آن را به چالش کشید. در ادامه، مجری نشست با ارائه‌ی صحبت‌های تکمیلی، از وضع نا‌امیدکننده‌ی دراماتورژی در تئاتر کودک خبر داد و به یکی از نمونه‌های خوب دراماتورژی در تئاتر کودک، یعنی نمایش «هملت شاهزاده کوچولوی

تشکیل کلاس‌ها و کارگاه‌ها و نشست‌ها، یکی از برکات و نعمات برگزاری جشنواره‌ها هستند. البته اگر به خاطره‌گویی و تعریف و تمجید و غیبت کردن بسنده نشود. این امر خجسته، منهای آخرش، عادت زیبا و ارزشمندی در جشنواره‌های بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان است، که از سالیان سال باب بوده. البته با شدت و ضعف‌هایی. و این دوره از آن دوره‌هایی است، که الحق و الانصاف، می‌رود که کارگاه‌ها و نشست‌های علمی و ارزنده‌ای برگزار گردد. که امیدواریم این‌گونه شود، که جماعت جدی‌تر تئاتری می‌خواهند، امیدواریم این‌گونه شود. گزارش کوتاهی داریم از نشست آسیب‌شناسی نمایش‌نامه‌نویسی:

آسیب‌شناسی نمایش‌نامه‌نویسی کودک / سالن اصلی کانون پرورش فکری / دوشنبه ۹۱/۷/۱۷ ساعت ۲۲ در نشست تخصصی آسیب‌شناسی نمایش‌نامه‌نویسی کودک، که دوشنبه شب در سالن اصلی کانون پرورش فکری، با شرکت «دکتر بهرام جلالی‌پور» و آقای «عباس جهانگیری» برگزار شد، دو مبحث دراماتورژی متن و نمایش‌نامه‌نویسی کودک به بحث و بررسی گذاشته شد.

دکتر جلالی پور با تأکید بر اهمیت بالای مولفه‌ی مخاطب در تئاتر کودک، و نقش به‌سزای آن در تعیین چهارچوب‌های این ژانر، سه اصل اساسی تئاتر کودک را چنین معرفی کردند:

۱. پژوهش ساختاری و محتوایی
 ۲. در نظر داشتن تأثیرپذیری بالای کودکان و تلاش در جهت تربیت صحیح آن‌ها
 ۳. پی‌ریزی بن‌مایه‌ی فکری کودک.
- سپس به تعریف اجمالی و تیتروار کاربردهای کلمه

فواد ابراهیمی

نقد نمایش تا آنجا که او به یاد داشت (اکرم ابوالمعالی)

تاس به خوبی به تماشاچیان معرفی می شود، که همین امر متأسفانه

حسن نوستالوژی بازی «مار و پله»، معمولاً نویسنده گان را وسوسه می کند که اثری با این دست مایه را خلق کنند. در این نمایش، دو مهره ی آبی و قرمز در صفحه ی مار و پله، بر سر بُرد و باخت جدل می کنند، تا در نهایت بفهمند که شاد زندگی کردن مهم تر از بُرد و باخت است. مهره ی آبی «با تجربه» و مهره ی قرمز به دنبال «تجربه آموزی» است. و در نهایت این مهره ی کم تجربه است که تأثیر بر مهره ی با تجربه می گذارد و باعث متحول شدن او می شود.

در نگاه اول، گمان می کنم با متنی مواجه ایم که دارای لایه های عمیق روانشناختی است. اما در اجرا، همه چیز در همان سطح باقی می ماند و لایه های زیرین متن ناشناخته رها می شود. مهره ی آبی (با تجربه) که فقط برای بُرد، پا به میدان نهاده است، بدون دلیل و کنش مناسب نمایشی، دچار تحول می شود.

مهره ی قرمز با آن که کم تجربه است، اما با تجربه تر پا به میدان می گذارد. چرا که کوله بازی از تجربه ی دیگران را با خود همراه دارد. اما گذشتی که او از خود نشان می دهد، آن قدر دارای بار دراماتیک نیست، که بتواند اثر لازم را روی مخاطب بگذارد و همه چیز در حد شعار باقی می ماند.

در اواسط نمایش، موجب اخلاص در اجرای نمایش می شود. انداختن تاس بیشتر برای مخاطبان جذاب تر است، تا دیدن نمایش. و همین موجب می شود تا رشته ی کار از دست عوامل خارج شود و بی نظمی ای که در هیچ سالن نمایش نمی توان مثال زد، در حین اجرای این نمایش اتفاق می افتد. که حتی بازیگران هم، دیگر نتوانستند اختیار امر را در دست گیرند و بازی یک نواخت بازیگران و میزان سن های تخت و حساب نشده هم، از جذابیت نمایش کاسته و باعث فاصله انداختن بین مخاطب و اثر می گردد.

در طراحی صحنه ی کمتر اثری پیدا می شود، که از کف صحنه به عنوان یک بُد از صحنه استفاده کند، که در این نمایش، از این بُد هم استفاده شده بود! اما می شد همه ی عناصر را در همان کف صحنه طراحی کرد، و عناصر زائد آویخته شده از سقف راه، که تنها جهت زیبایی صرف و به لحاظ آن که نمایش در ژانر کودک و نوجوان است، استفاده شده است را حذف نمود.

طراحی لباس علاوه بر آن که در خدمت نمایش بوده، از لحاظ بصری هم برای مخاطب جذاب بوده و در راستای نمایش طراحی گردیده بود، که چهره پردازی نیز می توانست به این امر کمک کند. اما چهره پردازی هم، تنها از لحاظ زیباسازی اثر طراحی گردیده بود.

نقد نمایش رینارد روباهه (عبدا... آتشیانی)

محمد حسن شایانی

اگر تمدن غرب با یونان آغاز می شود، فرهنگ و هنر آن مدیون رومی ها است. هرچند میثولوجی رم و یونان تمامی ریشه های ایرانی آریایی را دارند (آبولون، زئوس، ژوپیتر و...) به هر حال ظرافت هنر ایتالیا، چه در عرصه ی تئاتر و چه در سینما، غیرقابل انکار است.

رینولد با موزیک کم دیالارته و برش هایی از چهار فصل ویوالدی و گاهی ویلون پاگانی نی شروع می شود.

اما متن علی رغم یک دست بودن، فاقد نوآوری و ارتباط با مخاطب است. روباه تمثیلی از اشکال کلاسیک طرح و توطئه است، او هم مثل همه ی روباه ها در محور داستانی قرار می گیرد، که کم و بیش نمونه های کامل تری از آن را در فولکلور قوی ایران زمین داریم. نویسنده با ترکیب روایات متعددی از نحوه ی عملکرد روباه در حول شیر شاه، سعی در خلق فضایی شاد و کمیک برای بیننده دارد. گو این که در این مهم موفق است، اما به عنوان یک متن تئاتری، فاقد هنر و نوآوری و حتی ارائه ی تکنیک متفاوت و برداشت های بدیع نوشتاری است.

از بازی روباه، گرگ و شیر که بگذریم، نوعی عدم سختی در گویش و عملکرد بقیه ی جانوران حاضر در صحنه وجود دارد. صداسازی - به خصوص در بین دو خانم حاضر در صحنه - گاه آزاردهنده می شود. وجود خاریشت و سنجاب، صرفاً به خاطر شلوغ کردن صحنه است و گر نه هیچ کاربردی ندارند.

بدعتی که در این متن دیده می شود، استحاله ی دوباره از غالب موجودی شرور، بی رحم و خون خوار، به نماد خیر و خوبی، در نهایت هم به عنوان یک نجات دهنده، تا مرحله ی ایثار و از جان گذشتگی پیش می رود، و به صورت یک قهرمان ظاهر، و مورد لطف و عنایت سلطان قرار می گیرد. تعارض حیوانات جنگل که هریک پاسور رینولد شده اند، در شکل اجرایی موفق بوده و کارگردان با درایتی خاص و ایجاد فرم های نمایشی به دور از اداهای، توانسته به جوهر متن وفادار بماند. به خصوص وقتی روباه در حضور دوباره ی خود به عنوان پزشک، به دلیل هوش و ذکاوت زیاد، حیوانات ساکن جنگل را تا مرحله ی خورای و زبونی پیش می برد، و جالب این که سلطان به دلیل ضریب هوشی پایین، سرسختانه از او دفاع می کند. اجرا در کنش و واکنش های بازیگران ناموفق است. گفته شد که از بازی سلطان، روباه و گرگ که بگذریم، نوعی بلا تکلیفی در دیگر پرسوناژها دیده می شود. توقع میزانشن در نمایش کودک نوعی خودخواهی است، اما جمع و جور کردن بازیگران - به خصوص در صحنه هایی که همه ی آن ها حضور دارند - انتظاری است که متأسفانه برآورده نشد.

ورود سلطان که هربار مسیر تخت را به اشتباه می رود، طراحی لباس مناسب به خصوص در رینولد - سهوا یا عمدتاً تپ رابین هود را به خود گرفته است - فوق العاده است. گریم و طراحی صحنه، با توجه به تحرک آرام و بدون سر و صدا، از دیگر محسنات کار است.

در مجموع، رینولد روباهه، مونتاژ هوشمندانه ای از روایاتی است که همه دربارهای روباه می دانند. اما آن چه که باعث کاستی کار گردیده، سطحی بودن روایات و عبور تکراری از عرصه هایی است، که روباه به زبان ها و مکان های مختلف در آن جا هنرنمایی کرده است. شیوه ی فرمالیستی کندن موی و سیل، بره و گرگ و روباه و... از جلوه های تماشایی اجراست. رینولد، کار موفقی است، که علی رغم تلاش بی ثباتی گروه، به دلیل ضعف های متن، بیشتر از این جای کار ندارد، هر چند به شخصه معتقدم عملکرد گروه، بالاتر از متن بود. موفق باشید.

نقد نمایش آوای تار (فریبا دلیری)

حسین صفی

البته کار بدی نبود، این جایش قوی بود، آن جایش متوسط بود و جای دیگرش هم ضعیف و السلام، بله، این جوری هم می شود نقد نوشت. یعنی بیشتر نقد و نظرها را غالباً این گونه می نویسیم و جماعت آن طرفی هم عادت کرده اند که این گونه بخوانند، البته اگر بخوانند، نه این که بخوانم بگویم بد است یا غلط. نه، به هر حال این هم شیوه ای است، و البته شیوه های دیگری هم هست.

با دیدن نمایش «آوای تار» که خیلی جاهایش قوی بود و خیلی جاهایش متوسط و بالاخره برخی جاهایش ضعیف، به این فکر افتادم که واقعا ما تا چه اندازه در هنر تئاتر، آن هم تئاتر کودک مجاز هستیم که به سمت فرم گرایی برویم. و آیا اصولاً غرق شدن در شکل گرایی ما را به سمت هنر برای هنر سوق نمی دهد و آیا اصلاً مجازیم به سمت هنر برای هنر برویم یا نه.

اصلاً نمی خواهم بگویم که نمایش آوای تار نمایشی فرمالیستی است. نه، چون اساس فرمالیزم مولفه های دیگری است که جای بحثش در این مجال مختصر نیست. اما این نمایش با همه ی ویژگی های مثبت و نقاط قوتی که دارد و البته ضعف ها که در جای خودش خواهیم گفت، آن چنان در رنگ و شکل و لباس و آتمسفر غرق شده که مخاطب در نوعی از شکل گرایی گیر می کند و مجال کافی برای رسیدن به محتوی پیدا نمی کند. یادمان باشد که مخاطب ما کودک است، و کودک به لحاظ شرایط ذهنی و روحی گرایش غالبی به رنگ و لمب دارد. بله می دانم، رنگ و لمب به لحاظ روان شناسی تئاتر کودک ضرورتی غیر قابل انکار است، اما به شرطی که شکل و درون مایه ی آن چنان هنرمندانه در هم تنیده شوند که نشود هیچ یک را از دیگری باز شناخت. یعنی به زبان علمی تر، ساختار و درون مایه تشکیل یک بافت منسجم دراماتیک را ببندند. اگر این گونه شود، آن گاه فرم و درون مایه، هر دو در خدمت اثری دراماتیک خواهند بود که هر سه یک جا به مخاطب کودک و نوجوان خدمت خواهند کرد. گرچه سخت نیست. اما نمی خواهم بی حضور عوامل اجرایی قضاوتی یک سو به داشته باشم. فقط کافی است که گروه محترم دقیق تر بنگرند تا دریابند که چه بخش هایی از درون مایه و حتی قصه فدای شکل و شمایل در نمایش شده است. و اگر این گونه باشد حتی در جاهایی اندک، ارتباط کودک و نوجوان با اثر بریده می شود و این عاملی می شود که احساس همانا پنداری به اندازه ی کافی در مخاطب ایجاد نشده و تأثیر گذاری نمایش، چه به لحاظ فرم و چه به لحاظ درون مایه مقطعی و گذرا باشد.

آوای تار قصه ای دارد ساده و فانتزی. که البته این حسن نمایش است که به نمایش نامه برمی گردد. اگر این قصه ی ساده که ظاهراً خوب هم دراماتیزه شده، با یک شیوه ی اجرایی مناسب تری به صحنه می رفت و مخاطبش را از غرق شدن در فضا سازی های اغراق شده نجات می داد، به طور قطع می توانست نمایشی تأثیر گذار تر باشد. البته نمی گویم این حرف به طور قطع و یقین حرف آخر است. چرا که معتقدم در هنر حرف آخری وجود ندارد، و اتفاقاً ویژگی برتر هنر، و به ویژه تئاتر در همین کامل نشدن در زمان و مکان است. یادمان باشد، این کامل نشدن با کمال گرایی هنر، که ماهیت آن است متفاوت است.

کمی هم بپردازم به این جا و آن جایش که اول کار گفتم. اجرای نمایش آوای تار را هم در هیئت انتخاب که بودم دیدم (لوح فشرده کار را) و هم اجرای زنده اش را در مجتمع شهید آوینی همدان. بار دوم که دیدم دیدگاهم درباره ی نقاط قوت نمایش قوت گرفت: بازی های غالباً متعطف و روان، به ویژه بازی بازیگر سوسک مروتوس (در مقابل سوسک رئیس) که انصافاً خوب بازی کرد و باور پذیرانه، معلوم بود نقش را، هم خوب دریافت کرده و هم خوب منتقل می کند. بیانش، حرکاتش، و میمیک هایش. و البته بازی بازیگر نقش مینو، به این اضافه کنم؛ جدای اغراق در فضا سازی، طراحی صحنه ی اولیه (غیر از ضامنی که به کار لطمه می زند) مناسب قصه و کودک می نمود. استفاده ی مناسب از هم زمانی بازی و تصویر که هر یک تکرار دیگری نبود و تصویر در قالب یک کاراکتر کارایی داشت، کار خوبی بود. چند ایراد هم بگیرم که نگویند غرق در کار شده ام و غرق در شکل گرایی کارا استفاده از موسیقی به این صورت که در اجرا آمد، تکراری و غیر کاربردی بود (البته کاری هم نمی شود کرد وقتی شیوه ی اجرا این است) تغییر فضا برای مینو بزرگ به مینو کوچک نخ نما و سطحی می نمود، این که سوسک ها از آرمان و آرمان گرایی بگویند از آن حرف ها بود که... به نظر من خلق تابلو در طراحی میزان سن ها، که لازمه ی نمایش کودک است کم بود. دیزاین کار در جاهایی شلوغ بود و ریتم نمایش در جاهایی کند. به هر حال چیزهایی گفتم که چیزی گفته باشم، دستان مریزاد و خسته نباشید.

اخمالو خان

سام بازیو جونتو

نام گروه: هفت . پنج . یک
 نویسنده: طراح صحنه و کارگردان: امیر مشهدی عباس
 بازیگران: حمیدرضا حسینی، مهرداد باقری، آنالی شکوری
 دستیار کارگردان: حمیدرضا حسینی
 موسیقی: شهرزاد همایون
 طراح لباس: آزاده فرهنگیان
 دستیار طراح لباس: بیتا مشهدی عباس
 طراح پوستر و بروشور: حمید محمودی کیا
 عکاس: حمید رضا درویش
 شاعر: آزاده فرهنگیان
 ساخت دکور: مهرداد باقری + گروه نمایش
 خلاصه نمایش: اخمالو خان پیر مرد بداخلاقی است که به دلیل همین اخلاق بد، همیشه تنهاست. خانوم همسایه برای همه، زمان های مختلفی از دوران زندگی اخمالو خان را تعریف می کند تا همه بدانند دلیل تنهایی او چیست. در نهایت خود اخمالو خان هم به مشکل خود و دلیل آن پی می برد. ولی آیا می تواند مشکلش را حل کند؟!...
 یادداشت کارگردان:
 موضوع نمایش اخمالو خان به غیر از بررسی مشکلات کودکان در اجتماع، در محور خندیدن انسانها میچرخد. که خندیدن و خنده رو بودن چقدر میتواند در روند زندگی تاثیر گزار باشد.

نام گروه: تئاتر تقاطع
 نویسنده: خالق استواری
 طراح صحنه و کارگردان: محمد رضا فلاحی
 بازیگران: محمود بشیری، مرضیه شمس، محسن شیرازی، محمدرضا فلاحی، خالق استواری
 مشاور کارگردان: عبدالرحمان هوشیار
 مدیر صحنه: حمیدرضا گودرزی
 موسیقی: محمد رضا جعفری
 نور: محسن لشنی
 منشی صحنه: حسین کاکایی نژاد
 طراح لباس: فاطمه همایون
 دستیار طراح لباس: معصومه حبیبی
 طراح چهره پردازی: ندابوستانی
 طراح پوستر و بروشور: محسن شیرازی
 عکاس: لیلا اطاعت زاده
 خلاصه نمایش: روای یک پسر بچه
 یادداشت کارگردان: بهترین لحظه ها همیشه با بچه ها داشت. (کار تقدیم اون که من و خالق میدونیم که مطمئنا اونم تقدیمش میکنه به تمام کودکان جهان)

آدم بلا، دیو نافار

نام گروه: گروه تئاتر مستقل
 نویسنده: طراح و کارگردان: مریم کاظمی
 بازیگران و عروسک گردان: رضا فیاضی، حسین محب اهری، مریم کاظمی، سارا بنی صدر، حسین مزینانی، میثم یوسفی، آنا نمکچیان، محمدرضا تقی پور، عرفان میدانلو، عماد سالکی، پریسا فلاح زاده، نازنین صفا
 آهنگساز: مصطفی آخوندی
 دستیار کارگردان: سمیرا مهدوی
 مدیران صحنه: بهروز مهرعلیان، مریم ابراهیمی
 منشی صحنه: نازنین صفا
 طراح پوستر و بروشور: پریسا فلاح زاده، عماد سالکی
 مشاور طراحی صحنه: ناصح کامگاری
 طراح عروسک ها: حسین ضیایی
 ساخت عروسک ها: فاطمه عباسی، سمیه صادق پور، آزاده محمدی شیراز، سعید درویش زاده
 ساخت دکور عروسکی: کیانوش نایب آقا
 طراح گریم و ماسک: افسانه قلی زاده
 دوخت لباس: معصومه عباسی
 فنی دکور و اکسسوار: محمد رضا تقی پور
 صدا بردار: اسماعیل علیمردانی
 نوازندگان: مصطفی آخوندی (گیتار)، آرمن قیطاسی (فلوت)
 با تشکر از فرید نوایی و استودیو مترونوم

گردان آبنبات چوبی

نام گروه: انارک

نویسنده: طراح صحنه و کارگردان: علی رحیمی

دراماتورژ: سرکار خاتم یداله‌ای

بازیگران: حمید بنده مرادی، ابراهیم رحیمی، سعید صادقی، فیروز حیدرزاده، علی رحیمی

دستیار کارگردان: ابراهیم رحیمی

موسیقی: علی فرهنگی، علی رحیمی

دستیار طراح صحنه: گروهی

طراح لباس: شهرام شجری

طراح چهره پردازی: حمید بنده مرادی

طراح پوستر و بروشور: سعید صادقی، علی رحیمی

دیگر عوامل: مهدی اصغری، مسعود مهرابی

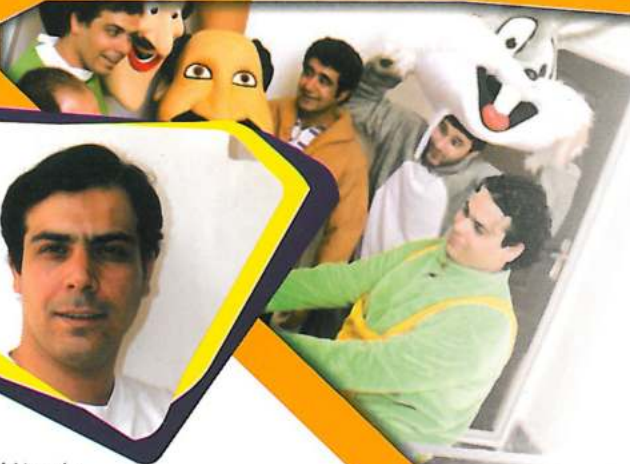
خلاصه نمایش: دو سرباز کودک وارد بازی مار و پله می‌شوند مردم تاس می‌اندازند

و یکی یکی خانه‌ها را جلو می‌روند و باید مشکل شخصیت‌های داخل بازی را حل کنند

یادداشت کارگردان: مجری: پسر خاله این کیک رو نخور، مسمومه بنداز زمین چرا

نمیدازی جلو مورچه‌ها. پسر خاله: مگه چی مسموم باشه اگه مورچه بوخورن اون وقت چجوری

بهشون سرم بزنند. (علی رحیمی)

تئاتر خوب

برای مخاطب کودک و نوجوان،

خیلی ساده، در مورد کودکان و نوجوانان است، یا در مورد موضوعاتی است که به شکلی منطقی، به کودک و نوجوان می‌پردازد. این تئاتر، با واژه‌هایی نظیر «صداقت» سر و کار دارد، و در نهایت سعی دارد به مخاطب احترام بگذارد. همچنین باید با تماشاگر کودک تعامل داشته و برای او جذاب باشد، تا این دسته از تماشاگران از نظر احساسی و عقلی، با نمایش درگیر شده و برای دیدن ادامه‌ی آن، تحریک شوند. تئاتر برای کودکان و نوجوانان باید سرشار از تحرک بصری باشد.

جز بخش ویژه‌ی تئاتر «درباره‌ی» کودک، همواره، تئاتر کودک، «برای» کودک است. نمی‌خواهم بگویم که هر نمایش نامیه‌ی کودکی، باید یک قهرمان کودک داشته باشد - اگر چه بسیاری از بهترین نمایش‌نامه‌های تئاتر کودک و نوجوان، این ویژگی را دارا بوده‌اند - اما یک تئاتر خوب کودک و نوجوان، باید به مسائل و چیزهایی بپردازد، که طرح آن‌ها برای کودکان مهم است. رشد یعنی چه؟ چرا مردم با هم فرق می‌کنند و این موضوع چه معنایی برای من دارد؟ من چطور می‌توانم سرنوشت‌م را به دست بگیرم؟ چرا دستورات مادر و پدر و... مهم هستند؟ چرا جسم من تغییر می‌کند؟ عدالت چیست و چرا همه می‌گویند که زندگی، عادلانه پیش نمی‌رود؟ این‌ها از آن دسته سؤالاتی هستند که برای بچه‌ها مهم‌اند و تئاتری که به این سؤالات پاسخ می‌دهد، و یا سؤالاتی نظیر این را مطرح می‌کند، برای کودکان مناسب است. توجه کنید که منظور من حتماً پاسخ دادن نیست، بلکه طرح سؤال هم مهم است.

بسیاری از نمایش‌نامه‌نویس‌ها، در دنیای کودک، و یا در فضای ذهن یک کودک می‌نویسند. این مسئله بسیار اهمیت دارد. نمایش نامه‌نویسی که نتواند چیزهایی را از دوران کودکی‌اش به یاد بیاورد و این دنیا را خوب نفهمد، بی‌شک نمی‌تواند نویسنده‌ی خوبی برای کودکان باشد.

تئاتر کودک؛ تئاتر صداقت است

تمام عروسک‌های غول پیکر من

نویسنده و کارگردان: حامد زارعان

عروسک گردان‌ها: کامیل شهسواری، بهزاد ابراهیمی، محمد یاسین اردهی، حامد زارعان

طراح و ساخت عروسک: حامد زارعان، مریم خاکسار تهرانی

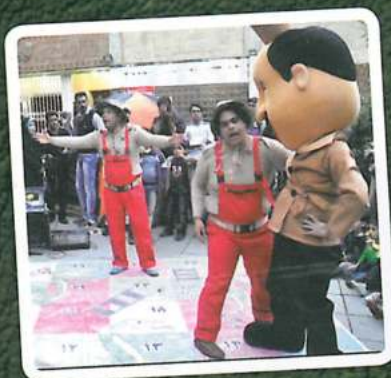
طراح لباس: حامد زارعان، مریم خاکسار تهرانی

نوازندگان: محرم چناری، محمود چناری

یادداشت کارگردان: فرصتی است که به بهانه جشنواره تئاتر کودک دوباره کودکی کنیم

همیشه این گونه بوده، همه جا هم این گونه است، نه فقط این جا. هم در سینما، هم در تئاتر و هم در جاهای دیگر. معمولاً بانیان هر جریانی و تلاش گران هر فرایندی که پشت پرده نامیده می شوند، همواره در پشت پرده می مانند و کمتر زمانی به چشم می آیند. زیرا اغلب و کمی تا قسمتی طبیعی ما بیشتر روی صحنه و روری پرده را می بینیم تا پشت صحنه و پشت پرده.

در برگزاری نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان نیز به قاعده ی آن چه در بالا گفتیم دست اندرکاران و تلاشگران این رخداد بزرگ نمایشی چنان که باید نخواستند اند و نشده که دیده شوند، بنابراین شاید وظیفه باشد که دست کم با نام بردن از ایشان و شمردن اندکی از بسیار تلاششان به یادمان آیند.

کمیته ی دبیرخانه

(محوه)

شقایق شیری (مسئول تایپ، اسکن رایانه ای نامه های ارسالی و انجام سایر کارهای

(محوه)

شیوا کریمی (مسئول تایپ، اسکن رایانه ای، دریافت و ارسال نمابر و سایر امور دبیرخانه ای) محمد گل جمعی: یکی از موثرترین راه های آموزش مهارت های زندگی و اجتماعی شدن کودکان و نوجوانان که می تواند اثر خوبی داشته باشد، استفاده از آموزش های غیر مستقیم و تلویحی مانند استفاده از هنرهای نمایشی است. دبیرخانه ی جشنواره ی نوزدهم با توزیع بلیط اجرای نمایش ها در بین دانش آموزان در کنار سایر کمیته ها، برای نیل به این اهداف گام برمی دارد.

همکاران این کمیته:

محمد گل جمعی (مسئول کمیته) سعید دوستی (مسئول توزیع بلیط و دعوت نامه) فروغ ساریخانی (مسئول ثبت، اسکن و بایگانی نامه ها، دریافت و ارسال نمابر و انجام سایر کارهای

کمیته ی حراست

همکاران این کمیته:

یزدان آزر می (مسئول کمیته حراست) سید مجتبی موسوی، مسئول ستاد کمیته حراست (انجام امور اداری، استعلامات و پیگیری) فرزاد رحیمی مسئول، حفاظت فیزیکی (انجام امور حفاظتی و تأمین امنیت در سالن های اجرای نمایش و هتل) حامد کمالی، مسئول خدمات حراستی (امرو رایانه، بولتن و امور شهرستان ها) غلامرضا عطایان، مسئول سمعی و بصری (تهیه عکس و تصویر) محمد قاسمی هنر، مسئول پشتیبانی (نقلیه و تغذ) حسین عطایی، مسئول امور پژوهش (امور

تحقیق و پژوهش از محتوای نمایش) معصومه کلاهیچی، مسئول صدور کارت (صدور کارت های شناسایی عوامل اجرایی، میهمانان) یزدان آزر می (مسئول کمیته): این کمیته با تمام توان و با همکاری همه ی عزیزان سعی و تلاش خود را در تأمین امنیت جشنواره و میهمانان و اجراها، با کمک خانواده متعال به کار خواهد بست.

با کریم اکبری مبارکه (پیشکسوت بازیگری)

اگر قرار باشد نمایشی را برای بچه ها کار کنید، دوست دارید چه شخصیتی را بازی کنید؟

من دلم می خواد کارایی که می کنم، برای بچه ها پیام داشته باشه. بعضی از کارای کودک رو که می بینم، در حد یک ضرب المثل هم پیام ندارند. که می گن این یک جور متن نمایشی جدید. نه ابتدا داره نه انتها! خب اینم یک شیوه ی کاره، که من نمی پسندم. ولی بعضی ها هستن که دوست دارن. ما در گذشته، شاید شما یادتون نیاد، مثلاً ۵۲ سال پیش وقتی می خواست که به من یک دارو مثل آنتی بیوتیک بدن، دست و پای منو می گرفتن، بعد با زور اون دارو رو به من می دادن. خیلی اذیت می کرد و ترس داشت. ولی الآن وضع فرق کرده. وقتی دارویی به بچه می خوان بدن، با یک اساس پرتقالی یا نوشیدنی می دن، که بچه اذیت نشه. ما اگر پیامی داریم، باید روی اون سرمایه گذاری کنیم، شعار ندیم، معنی اون پیامها رو خودمون بفهمیم. من می گم بچه اکه زمین خورد، چه جوری بلند شدنو ما یادش بدیم. یعنی بچه خودش در موقعیت قرار بگیره و با مشکلات آشنا بشه و بدونه چه جوری با اون مشکل دست و پنجه نرم کنه.

عنصر خیال در کار کودک و نوجوان خیلی مهمه. در این مورد، اگه صحبتی دارید بفرمایید. این رو از این جهت گفتیم که، بچه های امروز، خیلی باهوش تر هستند و این رو می فهمند؟ خیال و آرزو توی کار کودک، خوبه، ولی باید به بچه ها یاد بدیم که این دو موضوع رو، از هم جدا کنن.

کودکی تان چه رنگی بود؟ خیلی خوب بود. اون دوره ی ما آزاد بود. این قدر که ما الآن به بچه ها سخت گیری می کنیم، اون دوره نبود. الآن رنگ زرد رو انتخاب می کنم.

چه نمایش هایی دیدید که به نمایش علاقه مند شدید، که الآن توی ذهنتان مانده؟

من تعزیه می دیدم. اطراف میدون سیلاسماعیل، توی یه کاروانسرا تعزیه دیدم و به نمایش علاقمند شدم.

اگر شما به زمان کودکی تان برگردید، دوست دارید چه نمایش هایی را ببینید؟

من نمایش هایی رو دوست دارم، که رنگ زیاد داشته باشه، شاد باشه. البته در دوران کودکی ما، مثلاً خیمه شب بازی بود و می اومدن توی محله ها اجرا می کردن. ویا مثلاً پرده خوانی بود. ولی الآن مثل سابق نیست. حتی رنگ هایی که برای بچه ها استفاده می کنن، فرق کرده. ما یک رنگ هایی رو انتخاب می کنیم، اما بچه اونو دوست نداره! پس انتخاب سخت می شه. الآن نمایش کودک به صورت یک علم دراومده.

می خواهم بدانم حس و حال شما، وقتی که دارید برای کودک نمایش کار می کنید، چه حسیه؟

همون نمایشی که ۲۸-۲۷ سال پیش کار کردم رو، اخیراً دوباره کار کردم. و کسی که خودش بچه بود در اون دوران، در اجرای تازه، با بچه اش به دیدن همون نمایش اومده بود. من خیلی خوشحال شدم که برای دو نسل نمایش اجرا کردم. نمایش با همون لباس و دکور قبلی اجرا شد. به کارگردانی خودم. خانم مرچانه دلدار گلچین، اولین کار نمایشی خودشون رو توی اون کار بازی کردن. اسم نمایش، «فسقلی و گربه ی سیاه حقه باز» بود.

بهترین نمایش یا فیلم کودکی که تا حالا دیدید چی بوده؟ اجازه بدین نگم! چون نمی خوام بدون فکر کردن چیزی بگم. چون کارای زیادی در حوزه ی کودک دیدم.

جایگاه و وضعیت تئاتر کودک و نوجوان رو در حال حاضر چگونه ارزیابی می کنید؟

نسبت به گذشته خیلی بهتر شده. نسبت به دوره های قبل که من داور بودم در همین جشنواره، پیشرفت کرده و جای امیدواری هست. ولی باز هم کمه. باید بیشتر کار بشه. نباید اجراها و فعالیت ها مختص به جشنواره باشه، و باید بعد از جشنواره هم ادامه پیدا کنه.

تعریف شما از تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

پزشکان با جسم افراد یک جامعه سر و کار دارند، و هنرمندان با روح افراد اون جامعه. و مهمترین قشر این جامعه، کودکان هستند. چون خانواده همه ی سعی و تلاش و کوشش خودش رو در قبال بچه های خودش می کنه، وقتی اون ها رو شاد و بشاش می بینن، خسته گی روزانه هم از تن والدین خارج می شه. اما اگه بچه ها غمیگن باشن، خانواده هرچه قدر هم زحمت کشیده باشه، به چشم نمیاد. بنابراین، من فکر می کنم هرچه قدر برای این موقله ی کودک و نوجوان سرمایه گذاری کنن، ضرر نمی بینن.

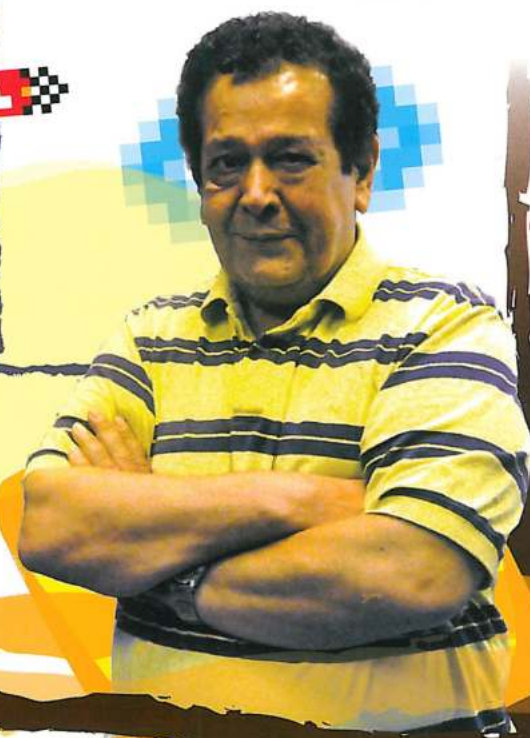
لطفاً سابقه ی حضور خودتان را در نمایش های کودک و نوجوان بفرمایید؟

۲۸-۲۷ سال پیش، چندتا کار کودک کردم توی تئاتر شهر. اخیراً هم در یک فیلم کودک بازی داشتیم، که الآن اسمشو دقیق خاطر نمیست.

تا این جای کار، جشنواره ی نوزدهم را چگونه دیدید؟ نمی شه با روز اول و دوم قضاوت کرد. باید جشنواره تموم بشه، بعد در مورد نقاط قوت و ضعفش نظر داد.

رضا فیاضی

- متولد ۱۳۳۲ / اهواز
- بازیگر، نویسنده، کارگردان
- نمایش عروسکی و رادیویی
- در سال ۱۳۵۴ وارد دانشکده ی
- هنرهای زیبا شد. در سال ۱۳۵۵ در
- سریال «گلباران» به کارگردانی رضا
- بابک، ایفای نقش کرد. بعد از آن در
- فیلم «چریکه ی تارا» (بهرام بیضانی)
- حضور پیدا کرد و در کنار بازیگری،
- مدیریت صحنه را نیز بر عهده داشت.
- بعد از آن به فعالیت در زمینه های
- مختلف هنری از جمله نویسنده گی،
- نمایش عروسکی و کارهای رادیویی
- پرداخت، و در چندین برنامه ی
- تلویزیونی به عنوان مجری حضور
- پیدا کرد. برخی کارهای رضا فیاضی
- عبارتند از:
- ۱ - پرنده باز (۱۳۸۹)
- ۲ - همبازی (۱۳۸۸)
- ۳ - سبزه کوچک (۱۳۸۶)
- ۴ - گزارش مریم (۱۳۸۴)
- ۵ - در به درها (۱۳۸۳)
- ۶ - آسمان پرستاره (۱۳۷۸)
- ۷ - بودن یا نبودن (۱۳۷۷)
- ۸ - ارابه ی مرگ (۱۳۷۵)
- ۹ - روز واقعه (۱۳۷۳)
- ۱۰ - روسری آبی (۱۳۷۳)
- ۱۱ - مرد پنجم (۱۳۷۳)
- ۱۲ - عبور از تله (۱۳۷۲)
- ۱۳ - مجسمه (۱۳۷۱)
- ۱۴ - گزل (۱۳۶۸)
- ۱۵ - کارگاه ۲ (۱۳۶۷)
- ۱۶ - چریکه ی تارا (۱۳۵۷)

متولد ۱۳۴۱ / تهران

تحصیلات: کارشناسی هنرهای نمایشی از دانشگاه تهران ۱۳۷۳ / کارشناسی ارشد پژوهش های هنری با گرایش تئاتر و سینما از دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز ۱۳۷۵ / گذراندن دوره ی فیلمسازی در کانون پرورش فکری اصفهان ۱۳۵۶ / گذراندن دوره ی مربیگری تئاتر کودک در وزارت آموزش و پرورش ۱۳۶۵ / گذراندن دوره ی تئاتر در کانون پرورش فکری ۱۳۵۶ / گذراندن دوره ی کتابداری در وزارت آموزش و پرورش ۱۳۷۶

تخصص: مدرس دانشگاه، روزنامه نگار، منتقد، پژوهشگر، نویسنده و ویراستار / مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز از ۱۳۷۵ تاکنون / مدرس مرکز آموزش نیروی انسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از ۱۳۷۵ به بعد / مدرس دانشکده ی هنر رویان نوشهر چالوس ۱۳۷۱ / مدرس مراکز تربیت معلم هنر در وزارت آموزش و پرورش از ۱۳۷۱ به بعد / دبیر هنر و مربی تئاتر دوره های مختلف (از مهدکودک تا هنرستان) در آموزش و پرورش از ۱۳۶۰ به بعد / مدرس دانشگاه سوره از سال ۱۳۸۵ به بعد / کارشناس هنرهای نمایشی در وزارت آموزش و پرورش ۱۳۷۵ / فعالیت در هیئت های بازخوانی، بازیگری و داوری جشنواره های تئاتر / عضو هیئت بازنویسی متون نمایش کودکان و نوجوانان در وزارت آموزش و پرورش / سرگروه و عضو هیئت داوران طرح ملی جایزه ی کتاب سال در رشته ی «هنر و کلیات» از ۱۳۸۲ تاکنون / عضو هیئت داوران طرح جایزه ی کتاب فصل در رشته «هنر و کلیات» ۱۳۸۶ / مؤلف دفتر آموزش و تألیف کتب سازمان نهضت سوادآموزی / منتقد حاضر در جلسات نقد و بررسی نمایش ها فیلم ها در اجراها و اکران های خصوصی و عمومی و جشنواره ها / دبیر همایش نمایش های خیابانی در مناطق جنگی: اهواز ۱۳۶۵ / روزنامه نگاری در نشریات مختلف از ۱۳۶۵ تاکنون، در سمت های خبرنگار، گزارشگر، ستون نویس، مسئول صفحه، دبیر سرویس و دبیر تحریریه

منوچهر اکبرلو

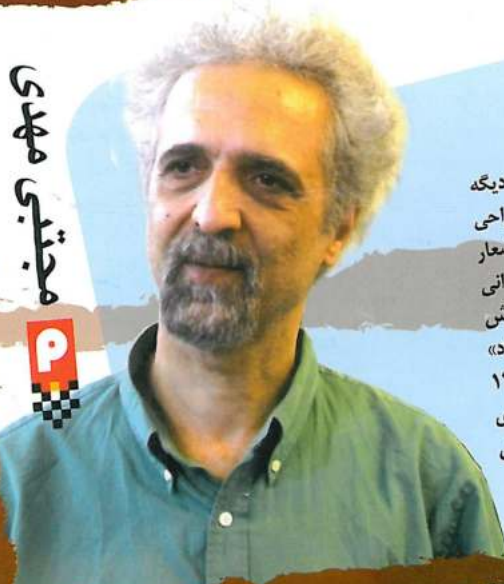

متولد ۱۳۳۷

تحصیلات: دیپلم طبیعی

دستیار کارگردان و عروسک گردان نمایش «موشی مهریون شده» ۱۳۶۲ / دستیار کارگردان و عروسک گردان نمایش «ما دیگه گول نمی خوریم» ۱۳۶۳ / نگارش، کارگردانی و طراحی صحنه ی نمایش «بچه ها بیابن یه بازی» ۱۳۶۳ / نگارش، کارگردانی و طراحی صحنه ی نمایش «راه آزادگی» ۱۳۶۴ / دستیار کارگردان و عروسک گردان در نمایش «من که باورم نمی شه» ۱۳۶۴ / سراینده اشعار نمایش «آقای و شهر خیال» ۱۳۶۸ / دستیار کارگردان و عروسک گردان نمایش «سرخ و سفید مثل هلو» ۱۳۶۹ / نگارش، کارگردانی و طراحی صحنه ی نمایش «قصه های مبارک» ۱۳۶۹ / نگارش نمایشنامه ی «قصه ی قدیمی شهر خرگوش ها» ۱۳۷۳ / نگارش نمایشنامه ی «آی ستاره ها» ۱۳۷۴ / نگارش نمایشنامه ی «سلطان شکمو» ۱۳۷۹ / نگارش، کارگردانی و طراحی صحنه ی نمایش «این جا چه خبره» ۱۳۷۹ / نگارش و کارگردانی نمایش «این همه غول» ۱۳۸۰ / نگارش و طراحی صحنه ی نمایش «جشن بزرگ مورچه ها» ۱۳۸۰ / سراینده اشعار در نمایش «شازده پسر بازیگوش» ۱۳۸۰ / سراینده ی اشعار نمایش «گرگ بد گنده» ۱۳۸۰ / نگارش و کارگردانی نمایش «قصه ی سببی که نصف نشد» ۸۶-۱۳۸۵ / نگارش نمایشنامه ی «سارا و لوبیای سحرآمیز» ۱۳۸۶ / و...

منوچهر اکبرلو

داوران بخش
خیابانی

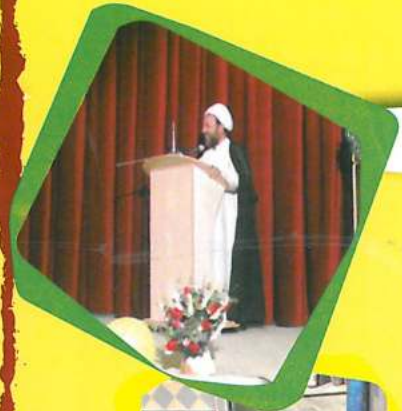

در شهرستانها

مراسم افتتاحیه‌ی جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان، روز دوشنبه ۱۷/۷/۹۱ رأس ساعت ۹:۳۰ صبح، با حضور مسئولین، در شهرستان بهار برگزار گردید.

بعد از تلاوت آیاتی چند از کلام الله مجید، امام جمعه‌ی محترم بهار حضرت حجت الاسلام والمسلمین حاتم‌نیا خاطرنشان کردند که کودکان و نوجوانان آینده‌سازان نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران هستند. نسل جوان با نشاط امروز، همان بزرگان و رهبران آینده خواهند بود. پس باید برای تربیت آن‌ها تلاش کنیم تا در آینده مفید و مؤثر واقع شوند. در ادامه، برنامه‌های متنوعی اجرا شد، و سپس فرماندار محترم شهرستان بهار نیز، با ابراز خوشحالی از برگزاری نوزدهمین جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان در استان و شهرستان، اظهار داشت، کودکان و نوجوانان دارای دل‌های پاکی هستند که باید تمام خوبی‌ها را در آن‌ها کاشت. یکی از این کارها اجرای نمایش است. لازم به ذکر است که به ۳۵۰ نفر از دانش‌آموزان حاضر در این مراسم، بسته‌ی فرهنگی جشنواره اهدا گردید.

نقاشی خیابانی در لالچین

در دومین روز از برگزاری جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان، مراسم طولانی‌ترین نقاشی خیابانی در لالچین به اجرا درآمد. در این مراسم که ۳۵۰ نفر از دانش‌آموزان اقدام به کشیدن نقاشی نمودند، که وسایل مورد نیاز نقاشی در اختیار آن‌ها قرار داده شد. در پایان، از ۲۰ نفر از برگزیدگان این مراسم، با اهداء هدایا تقدیر به عمل آمد.

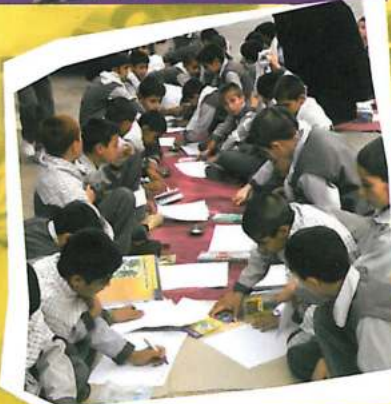

نقاشی خیابانی در صالح آباد

به مناسبت برگزاری جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان، نقاشی خیابانی در صالح آباد اجرا شد. در این مراسم که ۳۰۰ نفر از دانش‌آموزان و والدین آن‌ها حضور داشتند، با همکاری مسئولین شهر، طولانی‌ترین نقاشی خیابانی در صالح آباد به اجرا گذاشته شد و به تمام دانش‌آموزان، وسایل لازم اعم از کاغذ نقاشی، مداد رنگی و دفترچه‌ی جشنواره اهدا شد. در پایان مراسم، از بیست نفر از برگزیدگان نقاشی، با اهداء هدایا تقدیر به عمل آمد.

اجرای نمایش پسرک نون زنجبیلی

در اولین روز جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان، نمایش پسرک نون زنجبیلی به کارگردانی احمد قاسم‌لو به صحنه رفت. این نمایش که با مزمون شاد و کودکانه همراه است، مورد استقبال دانش‌آموزان قرار گرفت. لازم به ذکر است، این نمایش از تاریخ ۱۷/۷/۹۱ تا ۲۲/۷/۹۱ در سالن آیت‌الله بهاری (ره) در دو نوبت صبح و بعدازظهر به اجرا گذاشته می‌شود، که بازدید برای عموم آزاد است.

عنصر خیال در درام کودک

(عباس دوست قرین)

یکی از عناصر مهم در ادبیات کودک که نمایش نیز بخشی از آن است، عنصر خیال یا فانتزی می باشد.

تعریف فانتزی:

تعریف واحدی از فانتزی وجود ندارد. فرهنگ آکسفورد: phantasy و fantasy ریشه ی لغوی آن phantasia به معنی: به رویت درآوردن - تخیل کردن به شیوه خیالی است. معنی و مفهوم اصلی phantasy چیزی در ردیف eaprie (هوس و نو آوری خیالی) و phantasy به این شکل به معنای تخیل و اندیشه ی خیالی است.

فرهنگ جامع «وبستر» (webster) در تعریف فانتزی می نویسد:

«آثاری تخیلی که فضای نالاشنایی، مثل زمان ها و دنیاهای دیگر با شخصیت ها یا موجودات غیرطبیعی و فرا طبیعی دارند و از این طریق تأثیر گذار هستند

فانتزی آثاری تخیلی، وهمی، غریب، دگر جهانی، فراطبیعی، رمزی، ترس آور، جادویی، غیر قابل توضیح، شگفت، رویا گون و متناقض نما توصیف شده است.»

به این ترتیب تعریف واحدی از گونه فانتزی که فراگیر باشد، وجود ندارد. فانتزی غیر عقلانی است، اما شبه عقلانی است. واقع گرا نیست اما سوررئالیست و فرا واقعی است. گسترده کردن افق واقعیت است. فانتزی یک سفر است به درون ذهن نیمه ناخودآگاه. فانتزی یک تحلیل روانکاوانه است که می تواند مخاطب را تغییر دهد. فانتزی میل به تغییر مسلمات است، جایجایی واقعیت ها، به دور از کسالت، بازی، خیال و اشتیاق برای آن چیزهایی که کمبود داریم..

«فانتزی هر چیزی بیرون از بیوسنار زمان و مکان معمولی از جهان روزمره است و عنصر اساسی همه فانتزی ها شگفتی است.»

فانتزی داستانی است که نمی تواند در جهان واقعی اتفاق بیافتد و به این دلیل ادبیات خیالی ناممکن نامیده شده است. در این داستان ها جانوران سخن می گویند، اشیاء بی جان جاندار می شوند، مردمان یا غول هستند و یا بند انگشتی، جهان های تخیلی ساکنانی دارند، جهان های آینده در لای معدودی از «پیشایندها» به کاوش گرفته می شوند. فانتزی خرد کردن و ریز کردن واقعیت های کلی و نگاه کلی گرای ماست. فانتزی نه ضد واقعی و نه غیر واقعی است، بلکه گونه ای واقعیت است.

عناصر اصلی فانتزی: جادو و غیر ممکن یا غیر قابل توضیح عناصر اصلی فانتزی است، غیر ممکن و فرا طبیعی، تمرکز فانتزی بر جادو است. نیروهایی که توجیه علمی ندارد و معیارهایی برای اندازه گیری آنها نداریم. در حالی که هنوز می توانند بخشی از تجربه ی مستقیم ما باشند. داستان فانتزی توضیح نمی دهد که جادو از کجا می آید، چون خود بیشتر از همه حسی جادویی دارد و خواننده را افزون می کند. او را به جهان داستان می کشاند بی آنکه او بخواهد و یا انتظار داشته باشد، برایش توضیح می دهد که چگونه به آنجا رسیده است.

در آثار فانتزی موارد غیر ممکن جادویی انجام می شود و اغلب حوادثی که اتفاق می

بزرگترین مقتضیات فانتزی نو:

توانایی نویسندگان برای بوجود آوردن وضعیتی که خوانندگان ناباوری شان را کنار گذارند و پذیرش امکان اینکه این داستان می توانسته به وقوع پیوندد، یکی از بزرگترین مقتضیات برای فانتزی نو است.

«پاتریشا رایتسون» در این رابطه می گوید: «فانتزی داستان است، نه داستانی که حق دارد با ضعف از شما بخواهد ناباوری را کنار بگذارد، این حق داستان است که روی باور شما کار کند. این کار ممکن است در فانتزی مشکل تر باشد. اما این مسئله نویسنده است کسی او را وادار به این کار نکرده است، اگر او شما را دعوت به پرواز با خودش می کند حداقل می تواند از عهده ساختن یک جفت بال نیرومند برآید. آزادی فانتزی، مجوز نیست، اگر قوانین و منطق واقعیت کنار گذاشته می شود باید قوانین و منطق دیگری که حکم بر آن باشد را ایجاد کرد. نویسنده باید وضعیت های مناسب با هدفش را ابداع کند اما هدف باید الزام داستانی به کاوش زندگی و انسانیت باشد: این قوه زیادی دارد. قدرت خارق العاده، معنی گسترده از نماد، صدای خاطره انگیز شاعرانه دادن به آنها، نباید به پای ضعف شما و خوش باوری سهل انگارانه گذاشته شود. اگر فانتزی قوی نباشد یعنی هیچ است.»

کارکرد فانتزی:

«سارتر» می گوید: «با فانتزی سعی می شود جهان معاصر انسانی تر شود.»

فانتزی گونه مناسبی برای بیان مشکلات جهان امروز به زبان نمادین است و یا به زبان دیگر با گسترش فرهنگ عقلی، نیاز است که فرهنگ تخیلی نیز گسترش یابد تا تعادل روانی انسان بهم نریزد. داستانها و قصه ها نهایتاً در تجارب و نیازهای بشری ریشه دارند. داستان پریان نیز ارضای برخی از آرزوهای انزلی آدمی است. یکی از این آرزوها جستجو و غور در اعماق زمان و مکان است. آرزوی دیگر ایجاد ارتباط و سخن گفتن با سایر موجودات زنده است.

وقتی که یک فانتزی خواننده می شود، از جنبه کارکردی چه تغییری در ذهن مخاطب روی می دهد؟ برای خواننده تغییرات وجودی عبارتند از: اعتماد به نفس، دانش اندوخته و تنظیم فردیت. یا بهتر است گفته شود، بدون توجه به طبقه بندی فانتزی ها. ریشه های عمیق فانتزی روان انسانی است. «چت رایمو» دانشمند و مؤلف عقیده دارد که: «فانتزی ها به پچه ها کمک می کنند تا کنجکاویشان را گسترش دهند و مشاهده گران زندگی شوند، حساسیت به قوانین و تنوع در محدوده قوانین را به آنها می آموزد و ذهنشان را به امکانات نو می کشاید. «فانتزی به کودکان کمک می کند که تخیلشان را گسترش دهند و یا آن را بهبود بخشند. توانایی تخیل و درک راههای جانشین دیگری برای زندگی، در سر

پروراندن دیده های نو، خلق دنیاهای شگفت و نو، و خیال کردن درباره دنیاهای که همه از مهارت های حیاتی برای بقای انسان است، بخشی از این کارکردها محسوب می شود.

انواع کارکردهای فانتزی:

کارکرد سرگرمی: ذهن کودک با فانتزی به هدفی که فرو رفتن و تجربه کردن دنیای متفاوت است سر گرم می شود.

کارکرد تربیتی و اخلاقی: بخشی از محتوای فانتزی به تأثیر اخلاقی و معرفی معیارهای اخلاقی و اجتماعی و تربیتی در ذهن توجه دارد. کارکرد روانشناختی: فانتزی واکنش روانی هراسان تحت سلطه عقل و استدلال است که چنین با ابزاری ادبی اندرونه خویش را از نابودی عصر اسطوره و افسانه بیان می کند. فانتزی به طور مشخص به کودکان کمک می کند که دوره بحرانی نوجوانی با شناخت جهان های جانشین پیامورند که در زندگی واقعی هم می توان راههای متعددی برای ادامه زندگی پیدا کرد.

اصول اساسی فانتزی:

اصل تعریف منطق روایت خاص: در فانتزی هر حرکتی باید توجیه کننده اعتبار دنیای فراتری باشد. به این ترتیب نویسنده نمی تواند از هر روز و درجه ای وارد و یا خارج شود.

اصل خود آگاهی: فانتزی داستانی است که به نظر افسانه پیرانی می رسد، اما از عناصر افسانه های پیرانی به طور کاملاً متفاوتی استفاده می کند. فانتزی خلق آگاهانه است.

اصل اعتبار زبانی: دنیای فانتزاستاتیک اعتباری زبانی دارد، نه حقیقی. در فانتزی ما نمی گویم اگر بال داشتم فلان کار را می کردم بلکه ما بال را محقق می بینیم و سپس حرکت می کنیم.

فانتزی خلاق و غیر خلاق:

خلاق:

فانتزی خلاق ماهیت شناختی دارد. این نوع از شناخت، شناخت از جهان است. در این رابطه فرهنگ آکسفورد چنین تعریف می کند: «نیروی ذهن که به مفاهیم، فراتر از چهارچوب پدیده های خارجی شکل می دهد. فانتزی قوه خلاق ذهن در بالا ترین جنبه آن، قدرت شکل دهی مفاهیم هوشمندانه جذاب و نو و نبوغ شعری است.»

غیر خلاق:

در این فانتزی تخیل موهوم، وهمی، حقیقت یا عادت که شخص را با ادراکات خیالی و یادآوری خاطرات گذشته سر کار می گذارد، فرضی که پایه محکم ندارد و بر اساس اندیشه هوسناک و خیالی یا تفکر ارواح، اشیاء خیالی و حضور وهمی است.

منابع: وب سایت ویکی پدیا (تعاریف فانتزی) هنر فانتزی (ریچارد مون)

اصغر هندی (پیش کسوت تئاتر استان)

دنیایی است اجرا تئاتر خصوصاً تئاتر کودک. وقتی بازیگری در فضایی انتزاعی قرار می گیرد و خود را جایگزین حیوانات، عناصر طبیعی و یا ... قرار می دهد

و با نوعی اغراق سعی در القای معانی و مفاهیم، آن هم به صورت قابل فهم برای مخاطب کودک و نوجوان می کند ... سال ها قبل در یک نمایش صحنه ای کودک نقش یک روباه را بازی می کردم. همسر من زیاد اهل تئاتر نبود و به سختی به دیدن نمایش های من می آمد. خلاصه او را راضی کردم که به اتفاق دو دختر ۴/۵ ساله و ۳ ساله ام به سیلان بیاید. قبل از اجرا و درست قبل از باز شدن پرده متوجه شدم که دم لباس من کنده شده، زمان کوتاه بود و فرصت درست کردن لباس نبود و خانمی که مسئول لباس بود سعی داشت خیلی سریع دم را به لباس وصل کند که در این موقع همسر من وارد اتاق گریم شد و قبل از این که بتوانم توضیحی بدهم با حالت قهر سالن را ترک کرد و دو بچه ام در دریف جلو صندلی های سالن بودند. در بین اجرا زمانی که به جلو آوانسنس می آمدم و منولوغ می گفتم، متوجه شدم که دختر کوچکم خوابش برده و دارد از صندلی می افتد و باعث پرتی حواس و تیق شدید برآیم شد. آن روز برای من خاطره ای جالب و تقریباً تلخ بر جای گذاشت.

سید محمود حکمتی اظهر (پیش کسوت تئاتر همدان)

هر جشنواره حال و هوای خاص خود را دارد و جشنواره ای در حدود جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان حال و هوای یک استان را تحت تأثیر قرار می دهد و معمولاً همراه با خطراتی است که ماندگاری طولانی دارد. و هر جشنواره اهداف خاصی را دنبال می کند و مسئولین برگزاری می توانند هدف های دیگری را در بطن یک جشنواره بگنجانند. آرزو می کنم در جشنواره یکی از اهداف، آسیب شناسی تئاتر این باشد این را هم بگویم که جمعه روز تئاتر و سینماست. و انگشت شمار تماشاچی که برای تئاتر باقی مانده است معمولاً در روزهای تعطیل به تئاتر می آیند. که امیدواریم آن هم با مدیریت صحیح از دست نرودو جشنواره این فرهنگ را جای بیاندازد.

ملیحه جاوید (بازیگر پیش کسوت همدان)

آرزوی مهتاب خانوم

ستاره کوچولو اون شب خوابش نمی برد. مامان مهتاب رو صدا کرد و گفت: برام قصه بگو؟ مامان مهتاب گفت: یکی بود، یکی نبود، زیر گنبد کبود به مهتاب خانوم بود که آرزو داشت خورشید خانوم رو از نزدیک ببینه. نشونی خورشید رو پرسید و راه افتاد. از این سر آسمون حرکت کرد تا اون سر آسمون، اما وقتی که رسید، خورشید از اونجا رفته بود. نا امید نشد و رفت به دنبالش. رسید به ته آسمون که دید دوباره خورشید از اونجا رفته! به این ترتیب از اول دنیا تا حالا خورشید بی خبر از آرزوی مهتاب، داره راه خودش رو می ره و مهتابم مشتاقانه به دنبالش. مامان مهتاب گفت: ستاره، چقدر خوبه که مهتاب شبها هم دنبال خورشید خانوم میگردد نه؟! آخه اگر مهتاب نبود شب خیلی تاریک و سیاه بود! ستاره از شنیدن قصه خنده اش گرفت! آخه اون خوب می دونست دلیل به وجود اومدن شب و روز چیه!!! شما چطور؟ شما می دونین شب و روز چطور پدید میان؟

همه جا جشنواره

بله، همه جا جشنواره. مگر استان همدان فقط شهر همدان است و بس؟! مگر ما هم باید مانند برخی که می پندارند ایران یعنی تهران، فکر کنیم همدان یعنی شهر همدان؟ نه! ما همچنان بر این عهد استواریم که همدان یعنی همه ی شهرها و شهرستان های این دیار کهن. بنابراین، از نخستین سال بازگشت جشنواره به زادگاه اصلی خودش، بنایی را گذاشتیم زیبا و ارزنده. بنایی که امیدواریم تا سال ها که جشنواره هست، استوار بماند؛ گسترانیدن جشنواره به همه ی شهرستان های استان. بر این اساس، در دو سال گذشته و امسال، هم زمان با برگزاری جشنواره در شهر همدان، دیگر شهرها هم در قالب برگزاری جشنواره، اجرای نمایش های کودک و نوجوان را شاهد بوده اند و هستند، که جدول این اجراها هم به شرح زیر می باشد:

شهرستان فامنین

سالن کانون پرواز شکی کودکان و نوجوانان	سالن کتابخانه مکتبی
۱۵	۱۱ الی ۱۵
طولانی ترین نقاشی	نمایش خدای کوچکست به کارگردانی فریبا بطروب لو
۱۷ مهرماه	۱۶ لغایت ۲۲ مهرماه

شهرستان بهار

سالن مجمع آید ۱- بهار ۱۹	سالن مجمع آید ۱- بهار ۱۹	سالن مجمع آید ۱- بهار ۱۹	سالن مجمع آید ۱- بهار ۱۹
۱۰ الی ۱۴	۱۰ الی ۱۴	۱۰ الی ۱۴	۱۰ الی ۱۴
مرسم افتتاحیه و جنگ شادی	اجرای نمایش مسیرک نون زنجیلی احمد قاسم لو	نقاشی خیالی ویژه کودکان و نوجوانان	نقاشی خیالی ویژه کودکان و نوجوانان
۱۷ مهرماه	۱۷ مهرماه	۱۷ مهرماه	۱۷ مهرماه

شهرستان ملایر

شهرک وایعصر، عو مدان قائم، مجمع فرهنگی و هنر ملایر	شهرک وایعصر، عو مدان قائم، مجمع فرهنگی و هنر ملایر	شهرک وایعصر، عو مدان قائم، مجمع فرهنگی و هنر ملایر	شهرک وایعصر، عو مدان قائم، مجمع فرهنگی و هنر ملایر
۱۱	۹۳۰	۱۱ الی ۱۵	۱۱ الی ۱۵
جشن بادبادکها	اجرای مسابقه نقاشی	نمایشگاه نقاشی کودک و نوجوان	اجرای نمایش دراز و مرغ فلانی رضا فقیهی
۱۷ مهرماه	۱۶ لغایت ۲۲ مهرماه	۱۶ لغایت ۲۲ مهرماه	۱۶ لغایت ۲۲ مهرماه

شهرستان کوهرنگ

مجمع فرهنگی و هنر چون کوهرنگ	مجمع فرهنگی و هنر چون کوهرنگ	مجمع فرهنگی و هنر چون کوهرنگ	مجمع فرهنگی و هنر چون کوهرنگ
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
اجرای تئاتر کودک و نوجوان با نام قصه "کرک گرسنه" مهدی مسلمی	اجرای مسابقه حضوری در پایان هر اجرای نمایش	برپایی نمایشگاه و فروشگاه کتاب کودک و نوجوان	برگزاری مسابقه بزرگ نقاشی و تقدیرنامه ها
۱۶ مهرماه	۱۶ مهرماه	۱۶ مهرماه	۱۶ مهرماه

شهرستان اسدآباد

مجمع فرهنگی و هنر سید جمال الدین اسدآباد	سالن پندار امیر شمس آقا	مجمع فرهنگی هنر فردوسی	مجمع فرهنگی هنر فردوسی	مجمع فرهنگی هنر فردوسی
۱۰ الی ۱۴	۱۴ الی ۱۸	۱۰	۱۱	۱۰
اجرای نمایش عروس برقی پنجم میرزایی	برگزاری مسابقه نقاشی	مسابقه پرور بادبادک ها	مسابقه نقاشی	اجرای نمایش پلنگ پدر می شود به کارگردانی سجاد طهماسبی
۱۶ مهرماه	۱۶ مهرماه	۲۰ مهرماه	۱۷ مهرماه	۱۷ لغایت ۲۲ مهرماه

شهرستان دوسرگان

شهرستان نهاوند

مجمع فرهنگی و هنر آیدیه	سالن مجمع	مجمع فرهنگی و هنر آیدیه	مجمع فرهنگی و هنر آیدیه	مجمع فرهنگی و هنر آیدیه
۱۰	۱۰ الی ۱۴	۱۰	۱۰ الی ۱۴	۱۰ الی ۱۴
اجرای نمایش درسی برای من مصطفی یگنی	مسابقه نقاشی کودکان و نوجوانان	لکنتیه جشنواره	اجرای نمایش لوتولیا و چند فلانی	برگزاری مسابقه نقاشی
۱۶ مهرماه	۱۶ مهرماه	۲۰ مهرماه	۱۶ مهرماه	۲۲ مهرماه

شهرستان زنجان

چهارشنبه ۹۱/۷/۱۹

مجمع بوعلی سینا (سالن اصلی)	مجمع بوعلی سینا (سالن پلاتو)	تالار فر	مجمع شهیدآوینی	کانون مهدیه	سینما کانون (سالن اصلی)	سینما کانون (سالن پلاتو)	تیه مصطفی	آرامگاه بوعلی	بوستان مردم
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
آلیس ک: سالواتره ترامچره ن: ترانسکو نیکولینی ایتالیا	قهر و مهر ن: وک: آذر مبارکی تهران	آدم بلا و دیو ناقل ن: وک: مریم کاظمی تهران	سام بازیو جوتو ک: محمد رضا فلاحتی ن: خالق استوری مرو دشت	سازمان فرهنگی و هنر آیدیه	تئاتر "کوجولی از نظریه تا عمل" (ساختاری) بهرام شاه محمدلو آینا تئاتر ی آینا تئاتر ی آینا تئاتر ی	کارگاه "نمایش قصه گو" آینا تئاتر ی آینا تئاتر ی	قصه ننه من محسن پور قاسمی- همدان	فرامرز قلیچ علی- کرج	بک دنیای کودکانه سیر حسین شاهی- جویس
۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه	۶۰ دقیقه

The poster presentation of the 19th international theater festival for children and youth

The poster of the 19th international theater festival for children and youth was presented in 2/October/2012. This ceremony was done at the presence of Mr. Famil Karimi, the political and security assistant of Hamadan governor's office and Mr. Bayat, the director general of education and Islamic guidance in Avini cultural complex. Mr. Famil Karimi declared that the press and media support the theatre festival for the children and youth and media has an important role in encouraging the managers to do their best in this respect. He believed that with the help of press and media, this festival can be held at high professional and international levels. Mr. Bayat, the executive manager of the present festival said that the poster of the 19th international theater festival for the children and youth is designed by Shahram Azimi, one of the most professional artists of Hamadan. The message of this poster is a peaceful, safe and happy world for all of children.

The background of theatre festival for the children and youth in Hamadan from 1991 to 1999

Statistically speaking the background of the 9 periods of theatre festivals for children and youth which were held in Hamadan is as follows:

Period	Year	Performance Groups
1st period	1991/October	6
2nd period	1992/October	8
3rd period	1993/October	8
4th period	1994/October	7
5th period	1995/November	9
6th period	1996/November	11
7th period	1997/December	12
8th period	1998/December	10
9th period	1999/November & December	12

During these 9 years and through the children and youth theatre festivals which were held, several general and specific conferences and seminars were held too. The seminars and meetings provided good opportunities for artists, directors, teachers, students and playwrights to exchange their artistic information and share their experiences so, the seminars played a crucial role in improving the scientific and artistic levels of the artists. The conferences which were held during these 9 periods were around these subject matters:

Wed.
10.oct.2012

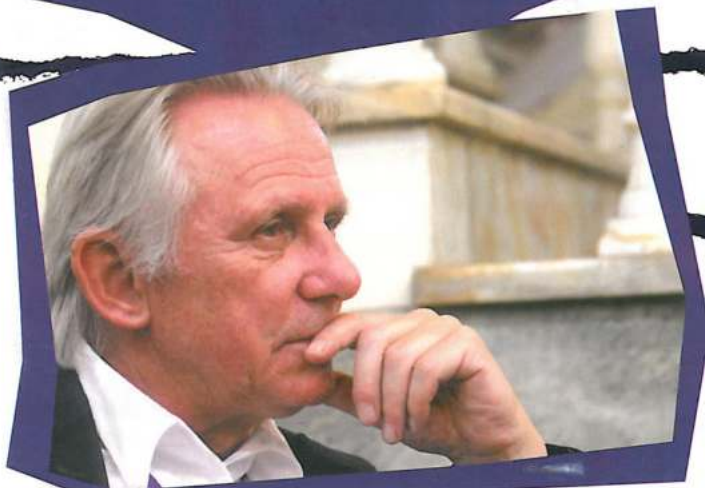
Bu-Ali Sina Cultural Center (Auditorium)	Bu-Ali Sina Cultural Center (Hall no.1)	Fajr Hall	Avini complex	Mahdia Kanoon	Kanoon Cinema (Auditorium)	Kanoon Cinema (Hall no.1)	Mosala Hill	Avicenna Tomb	Mardom Park
10 18	16 18	10 16 18	10 16 18	10 16 18	9-12 14-17 22-23	9-12 14-17	11 17 19	11 17 19	11 17 19
Alice D.Salvatore Teramasore W: Frascio Nicolini Italy 60 min *	Sulk and Affection W&D: Azar Mobaraki Tehran 40 min ▲	Akhmaloo Khan W&D: Amir Mashhadi Abas Tehran 50 min ●	Naughty man and Shrewd Demon W&D: Maryam Kazemi Tehran 60 min ■	Sam Basio Jon To D:Muhamad Reza Falahi W:Khaliq Ostvari Marvdasht 50 min ●	Infantary Workshop of new Azerbaijanis Infantary Workshop of new Azerbaijanis Youth from Theory to Practice Lecture by: Behram Shahrmoosavi 9-12 14-17 22-23	Introducing of Theatre Construction in Germany Lecture by: Gordon Wein 14-17 Workshop for "storytelling Performance" Anahita Ganizade 9-12 14-17	Spring has Come Majid Ghassemi Rasoul Akbari 25 min *	No Network Coverage Down Khani Karaj 25 min *	Spring has Come Majid Ghassemi Rasoul Akbari 30 min *
							The Battle of Lailipops Ibrahim Rahimi Tehran 25 min *	The Tale of Nargis Miral Mashayeh Pour Ghasemi Hamadan 18 min *	Spring has Come Majid Ghassemi Rasoul Akbari 30 min *
								No Network Coverage Down Khani Karaj 25 min *	A Childish World Ghomi Hesham Shahrini Ararmin 30 min *

مدیر هنری (صفحه آرا و گرافیکست): حمید رحایی
گزارش نوجوانان: پویا سعیدی، علیرضا اسدی
هماهنگی: محمود غفاری
ناظر چاپ: محمد کلمحمدی
تایپ: الهام خلیلی
چاپ: پیام رسانه

روزنگار نوزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان
صاحب امتیاز: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان
مدیر مسئول: هادی فیض‌منش
سرپرست: حسین صفی
تحریریه: حسین صفی، شهرام بزرگی، فواد ابراهیمیان
بخش بین‌المللی: شمیم حقوریان
عکس: مهدی کلهری، حسین قائم‌عظیم، عاطفه کمالی، محسن عیسیانی

An interview was done with Mr. Vajen about the children and youth theater festival and different subjects were discussed in first day of the 19th international theatre festival for children and youth

Mr. Vajen illustrated that children and youth theatre festivals can be held in 2 forms. In the first one, the audiences of the festivals are children so we face ordinary audiences but in the second form of theatre festivals for children and youth, the audiences are professional artists, directors and scholars of this field. According to him, the present theatre festival in Hamadan is a mixture that combines the mentioned forms because in this festival, both of the professional and ordinary audiences take part and different workshops are held for both of them. But in Germany, children and youth theatre festivals are held just for the children or just for the artists. He believes that the title of this festival (theatre festival for children and youth) is a broad concept and it is better to narrow down it and hold different theatre festivals for different age categories for example theatre festival for children of 3-6 years He mentioned that Children Theater is different from Youth Theater, the interaction of artists and audiences in Children Theater must be as close as possible, the actors must play with their heart and soul and make an intimate relation with children in order to attract them, the artists must be honest and rely on real and abstract subjects to choose the best subject for their performance. In his opinion, Children Theater is not just dancing, singing or pantomiming but a worthy and purposeful combination of real and fantastic concepts. Generally speaking he said that while the Art is the result of an inner conflict, the artists must concentrate on the general challenges of society, they must consider the social, political, religious conflicts, and to attain this goal, the artists must leave personal issues. If the theater artists consider the world in an objective and realistic way, they can get the aesthetic concept of the essence of the Art. He said that as theater is the extract of cultural and historical matters, Hamadan can be the pioneer in holding international theatre festivals specifically for the children and youth.

In first day of the 19th international theatre festival for children and youth, an interview was done with Mr. Ebert and Mr. Prasse about the children and youth theater festivals and about their street theater; Piefke, the Footballer

Mr. Ebert, the director and choreographer of this theatre said that the most important factor is that all of artists must be responsible to their audiences and in the field of children and youth theatre this matter is of special importance. He declared that on the one hand, children and youth theater must be entertaining and funny and on the other hand it must train and teach them so a good theatre for this age category is the one that enables the children and youth to find the best solutions for their problems because this theater can show the best practical way to its audiences. This ideal theatre has a purpose and transfers the intended message to children and youth. To do this, Mr. Ebert prefers to choose a hero for his theaters because the character of hero can accomplish his will and Piefke is the hero of his street theater. Since a footballer can be the hero for many children and youth of the world, Piefke can be a hero too. In his opinion, street theater is more complicated than stage theater because in street theater the actors must attract the street audiences, and make a close interaction with them and as the street theater has its own rules, at the first minutes of the performance the actors must show that what is the intended idea and main message of the performance in order to attract them. Mr. Prasse as a puppet performer mentioned that puppets are interesting for many people and it is surprise for them to see how a puppet like Piefke can sit, walk and play football and in order to our puppet can do these actions, at the same time 5 players must perform perfectly and correctly. These 5 performers must have the same image and idea of their performance and they must interact with each other in the best way. So team working, agreement and cooperation are the basic and crucial elements in our street theater. He added that in the field of children and youth theater, all of artists must equip themselves with through knowledge, wisdom and experience.